

V ten deň išli dvaja z Ježišových učeníkov do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stadií, a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. I spýtal sa ich: „O čom sa to cestou zhovárate?“

Zastavili sa zronení a jeden z nich, menom Kleopas, mu povedal: „Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, ktorý nevie, čo sa tam stalo v týchto dňoch?“

On im povedal: „A čo?“

Oni mu vraveli: „No s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorokom, mocným v čine i v reči pred Bohom aj pred všetkým ľudom; ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali. A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo. Niektoré ženy z našich nás aj naľakali. Pred svitaním boli pri hrobe, a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a hovorili, že on žije. Niektorí z našich odišli k hrobu a zistili, že je to tak, ako vraveli ženy, ale jeho nevideli.“

On im povedal: „Vy nechápaví a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?“ A počnúc od Mojžiša a všetkých Prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo.

Tak sa priblížili k dedine, do ktorej šli, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni naň naliehali: „Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!“

Vošiel teda a zostal s nimi. A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. Tu si povedali: „Či nám nehořelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“

A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a iných s nimi a tí im povedali: „Pán naozaj vstal z mŕtvych a zjavil sa Šimonovi.“ Aj oni porozprávali, čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba.

Bratia a sestry,

Je 15. 4., polovica apríla, šiesty týždeň čo sme doma. Dnes nám sv. Lukáš evanjelista ponúka dlhé rozprávanie, ktoré označujeme ako klasický príklad katechézy. Text ohlášenia istej správy náukového typu. Pán Ježiš má v dnešnom evanjeliu dostatok času, aby popísal svoje zmŕtvychvstanie a dal čitateľovi priestor na zamyslenie, a tak ho poučil či presvedčil.

Emauzskí učenici sú skleslí, zdrvení, rozčarovaní a neveriaci, lebo ich sklamal Ten, ktorý mal vykúpiť Izrael. Ba, sklamanie je ešte väčšie, keď si spomenieme, ako Lukáš na začiatku svojho evanjelia píše, že *Boh navštívi svoj ľud* (1,68). Ich skleslosť v nevere potvrdzuje aj fakt, že opúšťajú Jeruzalem, mesto, o ktorom im Pán predtým označil ako miesto svojho zmŕtvychvstania.

Kríž obrátil ich vernosť na pesimizmus. Preto ich Pán - svojich učeníkov - nazve ťarbavých srdcom, lebo nepoznajú to, čo majú poznať: Písma. A tak im sám Ježiš vymenuje miesta vo sv. Písme, ktoré o ňom svedčia. Tie, ktoré ma každý Ježišov učeník poznať! Emauzskí učenici nestratili vieru úplne, zato im pri Ježišovom výklade "horeli srdcia". Len pomyslite bratia a sestry, čo sa s nimi vtedy dialo? Vedeli by ste popísať ich stav?

Ale oči sa im otvorili až pri lámaní chleba! Pred očami im prebehlo Ježišovo gesto, ktoré poznali spred troch dní! Toto nás chce sv. Lukáš naučiť: poznať a premyslieť sv. Písmo a zúčastňovať sa na lámaní chleba, teda sv. omši a tak byť s Bohom. Tam je Ježiš, ktorý navštívi každé horiace srdce. Výsledok?

Naša viera sa nezakladá na fakte prázdneho hrobu ba, ani na rozprávaní anjelov, ale na skutočnom stretnutí sa s Ježišom. Emauzskí učenici spoznali Písma a zúčastnili sa lámania chleba a Peter a Jedenásti apoštoli, spolu so ženami ho videli. Ba dokonca s Ním jedli!

A teraz mi chcete, bratia a sestry povedať, že vám nikdy pri Pánovi nehoreli srdcia?